

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223367
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:8115223367.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne Z. G., C., A. X, zast. JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Prešov, Konštantínova 6 , proti žalovanému H. A., F.. XX.X.XXXX, R. XX, zast. Advokátska kancelária Marián Vojčík s.r.o., Košice, Mäsiarska 3, IČO: 52 280 799, o zaplatenie 28.012,- eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 14C/637/2016-132 z 31.5.2018 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 24.500 eur istiny s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16. 08. 2015 až do zaplatenia.

V zostávajúcej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania z r u š u j e rozsudok a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 28.012,- eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia a II. rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení, o. i., uviedol, že po pripustení do konania na miesto žalobcu V.X.P., s.r.o., Prešov, Košická 20, IČO: 36 462 306 (ďalej len pôvodný žalobca) uznesením 17C/366/2015-25 z 8.2.2015, právoplatným 16.1.2016 sa žalobkyňa domáhala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej 28.012,- eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom, na tom skutkovom a právnom základe, že voči žalovanému bolo vedené trestné stíhanie Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach-okolie, odbor kriminálnej polície z dôvodu, že riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, kde v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky nezvládol vedenie vozidla, došlo k smerovej nestabilite vozidla, v dôsledku čoho nebol schopný dokončiť odbočovacím manévrom cez dva deliace ostrovčeky, narazil čelne do zvodidla pravého okraja cesty, následkom čoho vozidlo vymrštilo do vzduchu, preletelo ponad strmý zraz, pričom narazilo do stromového porastu a dopadlo na okraj poľa, kde zostalo stáť na streche a vodičovi po nehode bola dychovou skúškou nameraná hodnota 0,23 mg/l etylalkoholu v krvi. Predmetné motorové vozidlo patrilo poškodenému -pôvodnému žalobcovi, pričom žalovaný zneužil zverený mu majetok na iné účely a pôvodnému žalobcovi vznikla škoda v celkovej výške 28.012,00 eur. Súd , vychádzajúc z § 150 ods. 1, § 193 C. s. p., § 415, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3 Obč. zák., na základe vykonaného dokazovania urobil záver, že žalovaný svojím protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku pôvodného žalobcu - t. č. poškodenej žalobkyni, čo mu jednoznačne vyplynulo zo spisu ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, podľa ktorého žalovaný H. A. XX.X.XXXX viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn.

SUBARU OUTBACK, kde po prejení do odbočovacieho jazdného pruhu vpravo na obec R. v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, nezvládol vedenie vozidla, došlo k smerovej nestabilite vozidla, následkom čoho nezvládol vpravo točivú zákrutu a vozidlo pokračovalo v priamom smere, prešlo cez dva deliace ostrovčeky križovatky cez jazdné pruhy od obce R. a čelne narazilo do zvodidla pravého okraja cesty od obce R., následkom čoho vozidlo vyhodilo do vzduchu, preletelo ponad strmý zraz, pritom narazilo do stromového porastu a dopadlo na okraj poľa, kde ostalo na streche. Vodičovi po nehode bola dychovou skúškou nameraná hodnota 0,23 mg/l alkoholu v krvi. Zo znaleckého posudku č.78/2015 z vyšetrovacieho spisu č. ČVS: ORP-855/31-KS-2015 zistil, že všeobecná hodnota vozidla SUBARU OUTBACK 2.0 bola ku dňu XX.X.XXXX vo výške 24.500,- eur. Výška škody jednoznačne mu vyplývala z uvedeného znaleckého posudku, ako aj z predložených faktúr pôvodným žalobcom, a to faktúry č. 323194 z 27.3.2015 vystavenej dodávateľom a.s. Marine auto, kde nákupná cena vozidla činí 24.500,- eur, ďalej náklady na prepravu z miesta sídla predajcu do miesta sídla pôvodného žalobcu podľa faktúry č. 150378 z 15.4.2015 vystavenej dodávateľom KOPEX TRANS & Logistic s.r.o. vo výške 1.440,- eur, náklady na reklamný polep vozidla podľa faktúry č. 0500493, vystavenej dodávateľom TAMPEX Prešov spol. s r.o. vo výške 72,- eur a ušlý zisk nerealizovaný v dôsledku straty možnosti predaja konečnému zákazníkovi predstavujúci obvyklú maržu vo výške 2.000,- eur. V tomto spore súd skúmal, či zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti, vzniku škody a k príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. Z predložených listinných dôkazov, ako aj výpovedi strán sporu a svedkov mal za nesporne preukázané, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu osobným motorovým vozidlom zn. SUBARU OUTBACK, ktoré patrilo pôvodnému žalobcovi, pričom technickou príčinou dopravnej nehody bolo technické nezvládnutie vozidla vodičom pri vysokej rýchlosti 120 km/hod., ktorou o 30 km/hod. presahoval max. dovolenú rýchlosť, v dôsledku čoho vodič dostal vozidlo do šmyku a následne mimo vozovku. Vodič mohol dopravnej nehode zabrániť dodržaním max. dovolenej rýchlosti do 90 km/hod. a správnu technikou jazdy. Tieto skutočnosti mu vyplynuli zo znaleckého posudku znalca Ing. Zoltána Béreša č. 39/2015, nachádzajúceho sa v spise ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015. Týmto bola súdu jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Poukázal na to, že žalovaný závery tohto znaleckého posudku nenamietal a uznal svoje zavinenie. V konaní mu bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný súhlas na použitie vozidla na súkromné účely nemal, čo bolo preukázané svedeckými výpoveďami svedka Š. U., ktorý jednoznačne potvrdil, že súhlasil s tým, aby si žalovaný vozidlo požičal na testovanie, ale neposkytol mu toto vozidlo na súkromné účely. Taktiež ďalší vypočutí svedkovia S. M. I. C. H. potvrdili, že zapožičiavanie nových vozidiel na súkromné účely nebolo bežnou praxou v spoločnosti V.X.P. Čo sa týka výpovede svedka Q. G., k tomu súd uviedol, že v čase vzniku škody, v r. 2015 už nepracoval v spoločnosti V.X.P, a v tomto roku nemohol vedieť, aká bola prax pri požičiavaní vozidiel v spoločnosti V.X.P, keďže pracovný pomer v tejto spoločnosti ukončil v r. 2011. Výpoveď svedka T. súd považoval za účelovú, keďže ide o suseda žalovaného, ktorý uviedol, že žalovaný mal u seba na testovanie asi 3-4 nové vozidla, pričom samotný žalovaný uviedol, že mal iba dve nové vozidla na testovanie u seba doma. Svedok U. jednoznačne uviedol, že nikdy nedovolil užívať firemné vozidlo na súkromné účely, pretože každým km sa znižovala hodnota tohto vozidla. Žalovaný súdu nepreukázal súhlas na použitie vozidla na súkromné účely v tomto konaní od p. U.. Súd sa stotožnil s vyjadrením pôvodného žalobcu, že aj v prípade, ak by žalovaný súhlas na použitie vozidla na súkromné účely mal, ani týmto by sa nevyvinil zo zodpovednosti za škodu z dôvodu, že ju porušil práve porušením právnej povinnosti. Jednoznačne mu bolo preukázané, že v čase škodovej udalosti žalovaný viedol motorové vozidlo patriace pôvodnému žalobcovi výlučne na súkromné účely mimo plnenia akýchkoľvek pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi. Medzi protiprávnym konaním žalovaného a spôsobenou škodou súd konštatoval príčinnú súvislosť, že nárok žalobcu v časti istiny bol v spore riadne uplatnený v súlade s právnymi predpismi, bol preukázaný listinnými dôkazmi, a preto žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Citujúc znenie § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č.87/1995 Z.z., uviedol, že úroková sadzba k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola 0,05 % , že výška úroku z omeškania určená podľa cit. právnych predpisov je 5,05 % ročne. Mal za to, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením priznanej sumy od nasledujúceho dňa po výzve žalobcu z 31.7.2015, ktorú si žalovaný prevzal 5.8.2015, v ktorej mal uvedenú lehotu na plnenie do 15.8.2015. Na základe uvedeného zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyňu náhradu škody vo výške 28.012,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z istiny, počnúc 16.8.2015 až do zaplatenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa mala v konaní plný úspech, a preto jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov

konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p.

4. Považoval rozsudok za nesprávny, ktorý nevychádza z vykonaného dokazovania. Tvrdil, že rozsudok neobsahuje riadnu právnu úvahu, ktorá by riadne a presvedčivo odôvodňovala záver súdu zhmotnený vo výrokovej časti rozsudku vychádzajúc z dokazovania, ktoré bolo vykonané. Mal za to, že súd nesprávne vyhodnotil niektoré dôkazy, ktoré ním boli predložené a bez náležitého zákonného dôvodu na ne neprihliadal. Vzhľadom na uvedené nedostatky rozsudku a jeho riadneho odôvodnenia považoval rozsudok za nepreskúmateľný. Ďalej citujúc sčasti z odôvodnenia rozsudku (body 3. a 4.), uviedol, že nie je zrejmé, či ide o citáciu z nejakého dokumentu nachádzajúceho sa vo vyšetrovacom spise ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015 Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach-okolie, odbor kriminálnej polície alebo či ide o záver súdu prvej inštancie, že v prípade, ak by sa malo jednať o citáciu z nejakého dokumentu, ktorý sa nachádzal v uvedenom vyšetrovacom spise, súd mal presne špecifikovať, z akej listiny sa uvedená citácia prevzala do rozsudku a aj s jej presným uvedením za použitia interpunkčných znamienok -úvodzoviek. Nesúhlasil so záverom, že predmetné motorové vozidlo použil na súkromné účely bez vedomia a súhlasu jeho vlastníka a v tom čase jeho zamestnávateľa, t.j. spoločnosti V.X.P., s.r.o. Tvrdil, že rovnako nie je pravdou, že by mu jeho vtedajší zamestnávateľ zveril predmetné motorové vozidlo na jedno použitie, výhradne na jednu cestu z práce domov a späť do zamestnania. Uviedol, že je pravdou, že mu toto auto bolo dané k dispozícii na celý víkend za účelom oboznámenia sa s jeho novými technickými parametrami, najmä adaptívnym tempomatom, nakoľko išlo o novú funkciu na novom aute, s ktorou nemal nikto vo firme skúsenosti a on ako predajca áut vo firme sa potreboval s touto funkciou oboznámiť, aby ju vedel popísať a predviesť potencionálnym zákazníkom, s ktorými chodieval na skúšobné jazdy. Mal za zrejmé, a aj z dokazovania mu vyplýva, že uvedeným skúšaním motorového vozidla majetok zamestnávateľa nezneužil, len v čase svojho osobného voľna skúšal nové funkcie vozidla, plnil si svoje pracovné povinnosti. Poukázal na odôvodnenie rozsudku v bode 5., v ktorom sa o. i., konštatuje, že uviedol, že bol oboznámený so spisom v prípravnom konaní a voči jednotlivým listinám, ako aj znaleckému posudku, nemal námietky. K uvedenému jeho konštatovaniu doplnil, že je pravdou, že bol oboznámený s vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015 Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach-okolie, odbor kriminálnej polície a že sa nevyjadril voči listinám, ani voči znaleckému posudku, ktorý bol obsahom tohto spisu námietky, avšak tieto námietky nevyjadril nie z dôvodu, že by ich nemal. Naopak, mal ich, avšak po poučení jeho právneho zást. v trestnom konaní, že konanie bude voči jeho osobe zastavené, ak jeho manželka nedá súhlas na trestné stíhanie, na čom sa s manželkou dohodli, tieto námietky nepodával. Z uvedeného dôvodu jeho nevyjadrenie sa voči obsahu predmetného vyšetrovacieho spisu v tomto civilnom konaní nemožno prezentovať ako jeho súhlas s jeho obsahom. Jediným dôvodom prečo sa nevyjadroval bol ten, že aj tak z dôvodu existencie zákonnej prekážky (nesúhlas manželky s jeho trestným stíhaním) bolo zrejmé, že predmetné konanie bude voči nemu zastavené, čo sa aj stalo. Ďalej spochybnil objektívnosť a hodnovernosť výpovede svedka Š. U., ktorá je podľa neho pochybná, nakoľko má vzťah k predmetu sporu cez žalobkyňu, ktorá je jeho manželkou a účelovo nevypovedal pravdu. Opakoval, že predmetné motorové vozidlo mal zapožičané so súhlasom spoločnosti V.X.P., s.r.o., ako jeho vtedajšieho zamestnávateľa a aj dôvod zapožičania, že bol medzi sporovými stranami zhodný, teda testovanie adaptívneho tempomatu. Poukázal na to, že žalobkyňa nebola prítomná pri tom, ako sa s p. Š.Q. U. dohodol na rozsahu testovania predmetného vozidla, že ide o jeho tvrdenie proti tvrdeniu svedka Š. U.. Ďalej opakoval skutočnosti uvádzané už pred súdom prvej inštancie ohľadom testovania motorových vozidiel v spoločnosti V.X.P., s.r.o. určených na predaj bez vopred garantovaného kupujúceho. Poukázal na výpoveď svedka U. na pojednávaní 12.07.2017, podľa ktorej mal uvedený svedok sám potvrdiť, že mu dal súhlas na testovanie tohto auta a jeho funkcie adaptívneho tempomatu. Poukázal aj na rozpory vo svedeckej výpovedi tohto svedka, ktorý inak vypovedal v prípravnom konaní a inak v tomto konaní, čo sa týka skutočnosti, kedy získal prvý krát vedomosť o oslavách 1. svätého prijímania jeho dcéry, či pred samotnou nehodou alebo až po nej. Ďalej poukázal na výpoveď svedka Q. G. (bod 8. rozsudku), z ktorej sčasti citoval a z ktorej malo byť zrejmé, že tento svedok potvrdil, že mal súhlas zamestnávateľa na používanie vozidiel počas víkendov a že tento svedok aj uviedol, že za jeho pôsobenia vo firme V.X.P., s.r.o. sa firemné autá používali aj na súkromné účely, a to tak samotným svedkom, ako aj p. U.. Ďalej poukázal na obsah výpovede svedka S. M. (bod 9. rozsudku), z ktorej sčasti citoval a v súvislosti s ňou uviedol, že v tomto konaní nikdy netvrdil, že v inkriminovaný deň sa malo jednať o predvádzaciu jazdu, že jednalo sa o

testovaciu jazdu, nakoľko testoval funkciu adaptívneho tempomatu, čo potvrdil aj svedok Š. U.. Tak isto nesúhlasil s jeho výpoveďou, že by sa autá nepožičiavali na súkromné účely a opakoval skutočnosti, že je pravdou, že sa autá bežne zamestnancom nepožičiavali na súkromné účely, no občas sa to stalo, čo bolo preukázané aj svedkom Q. G.. Opakoval, že v tomto prípade, kedy došlo ku škodovej udalosti však išlo o testovanie novej funkcie predmetného auta, že išlo o plnenie jeho pracovných povinností, aj keď cez víkend, teda v čase jeho osobného voľna, nakoľko ako predajca áut mal ovládať teoreticky aj prakticky všetky funkcie motorových vozidiel, ktoré jeho zamestnávateľ predával. Napokon namietal aj objektívnosť výpovede svedka S. M., ktorý na pojednávaní 22.11.2017 uviedol, že sa neho hnevá. Ďalej poukázal aj na výpoveď svedka E. C. H. (bod 10. rozsudku) a poukázal na to, že táto svedecká výpoveď je nepravdivá a v rozpore s tvrdeniami, ktoré uvádzajú iní svedkovia žalobkyne. Opakoval, že svedecké výpovede zamestnancov spoločnosti spoločnosti V.X.P., s.r.o., ktorí v súčasnosti pracujú v spoločnosti V.X.T., s.r.o. sú tendenčné, nepravdivé a v záujme žalobkyne. Ďalej namietal nepravdivosť čestného prehlásenia F. Q., ktoré sa nezakladá na pravde a žiadal jeho predvolanie a vypočutie, kde by sa v rámci jeho výsluchu preukázalo, že klame. Vytýkal súdu, že tento návrh neakceptoval a ani sa s tým v odôvodnení rozsudku nevysporiadal. Ďalej citoval sčasti z odôvodnia rozsudku (body 13., 20. a 22.) a zdôraznil, že pokiaľ uviedol, že bola to jeho vina, že je si vedomý zavinenia tejto dopravnej nehody a je ochotný urobiť všetko preto, aby bola poškodeným nahradená spôsobená škoda, že to myslel len vo vzťahu k jeho rodine, ktorá bola v čase dopravnej nehody v aute a len v rovine trestného konania. Nesúhlasil so záverom súdu, že svojim protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodenej žalobkyne, čo jednoznačne vyplýva zo spisu ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, nakoľko toto konanie bolo ukončené bez toho, aby sa meritórne rozhodovalo o jeho vine, resp. nevine, že trestné konanie bolo ukončené pre zákonnú prekážku v konaní, prekážku absencie súhlasu poškodenej jeho manželky s trestným stíhaním jeho osoby a preto bolo zastavené. Ďalej vytýkal súdu, že neuvádza konkrétne, z ktorých listinných dôkazov a z ktorých výpovedí svedkov mal vyplývať jeho záver, že spôsobil nehodu a že ani jeden zo svedkov sa k dopravnej nehode, k jej priebehu nevyjadril. K dôvodom uvedeným v rozsudku v bode 22, t.j. dôvodom dopravnej nehody a jej zavineniu, že bola jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody, uviedol, že testoval funkciu adaptívneho tempomatu, na čo mu zamestnávateľ udelil súhlas a že nie z vlastnej viny, ale z dôvodu, že nepoznal fungovanie tejto funkcie motorového vozidla nezvládol prejazd zákrutou, v ktorej sa prejavilo fungovanie adaptívneho tempomatu extrémne prudkým zrýchlením auta v pomerne ostrej zákrute potom, čo senzory auta prestali registrovať dovtedy pred ním idúce auto a že on nemal snahu predmetnú zákrutu prejsť v rýchlosti 120 km/hod. Na predmetnom úseku cesty bola povolená rýchlosť max. 90 km/hod., a neočakával takéto prudké zrýchlenie motorového vozidla ako výsledok fungovania práve funkcie adaptívneho tempomatu. Poukázal na to, že zo znaleckého posudku nevyplýva, že by na vznik dopravnej nehody mal akýkoľvek vplyv zvyškový alkohol, ktorý mu bol nameraný, že za priamu príčinu dopravnej nehody znalec označil vysokú rýchlosť a nesprávnu techniku jazdy, ktoré boli vyvolané podľa tvrdenia žalovaného prejavom sa funkcie adaptívneho tempomatu predmetného motorového vozidla. Ďalej vytýkal súdu, že sa nevysporiadal s jeho argumentáciou a dôkazmi, ktoré sa v tomto konaní vykonali a preukazujú pravdivosť jeho tvrdení, že v celom odôvodnení absentuje riadna právna úvaha, ktorá by presvedčivo, vylučujúc akúkoľvek pochybnosť, odôvodnila výrokovú časť rozsudku čo mal súd za preukázané, z ktorého dôkazu a akým spôsobom tieto dôkazy každý samostatne a aj v ich spojitosti jednoznačne preukazujú záver, ktorý je obsahom výrokovej časti rozsudku. Záver súdu o účelovosti výpovede svedka T.a považoval za nesprávny, ktorý nie je možné vyvodit', len preto, že ide o jeho suseda. Mal za to, že svedok Q. G. svojou výpoveďou preukázal, že mal súhlas spoločnosti V.X.P., s.r.o. aj na používanie áut na súkromné účely. Vytýkal nepreskúmateľnosť záveru súdu, ktorý sa stotožnil s vyjadrením žalobcu, že aj v prípade, ak by žalovaný súhlas na použitie vozidla na súkromné účely mal, ani týmto by sa nevyvinil zo zodpovednosti za škodu z dôvodu, že ju porušil práve porušením právnej povinnosti. Považoval závery súdu, že v čase škodovej udalosti viedol motorové vozidlo patriace pôvodnému žalobcovi výlučne na súkromné účely mimo plnenia akýchkoľvek pracovných úloh alebo v súvislosti s nimi, za nepreskúmateľné, lebo neuviedol z ktorých vykonaných dôkazov vyvodil takýto záver. Záveru súdu, že medzi jeho protiprávnym konaním a spôsobenou škodou je príčinná súvislosť vytýkal absenciu riadne odôvodnenia a právnej úvahy, ktorá by riadne a presvedčivo vysvetľovala naplnenie tejto zákonnej podmienky jeho zodpovednosti za škodu. Opakoval, že samotná dopravná nehoda, tak ako ju v tomto konaní, ako aj v trestnom konaní opísal, je dôkazom toho, že s funkciou adaptívneho tempomatu nemal reálnu skúsenosť, že túto funkciu predmetného motorového vozidla nepoznal a že ju testoval, že na toto mal súhlas svojho zamestnávateľa a, že ku škodovej udalosti došlo práve v priebehu činnosti, na ktorú mal od zamestnávateľa súhlas a neočakával takýto prudký prejav tejto funkcie (prudké zrýchlenie) predmetného motorového vozidla. Zaskočilo ho, ako predmetné motorové

vozidlo reagovalo a prestalo evidovať pred sebou idúce iné motorové vozidlo. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania v rozsahu 100%, alebo rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

5. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správny skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje právne závery podrobne a vyčerpávajúco odôvodnil.

6. Poukázala na to, že snaha žalovaného smeruje len k odvráteniu pozornosti od zásadnej skutočnosti, ktorou je, že viedol v rozhodnom čase motorové vozidlo v čase, keď sa alkohol nachádzal v jeho organizme (s bezprostredne nameranou hodnotou po nehode 0,23 mg/l v krvi), rýchlosťou o 30 km vyššou, ako bola v rozhodnom úseku povolená, s troma rodinnými príslušníkmi, v deň pracovného pokoja (nedeľu), na ceste domov z rodinných osláv a následkom neprimeranej a nedovolennej rýchlosti spôsobil na vozidle totálnu škodu. Mala za to, že súd postupoval správne a zákonne, vykonal stranami sporu navrhnuté dôkazy a tieto vyhodnotil správne a spravodlivo. Poukázala na snahu žalovaného počas celého súdneho konania vyvolať dojem, že v недеľu XX.X.XXXX v čase pracovného voľna spolu s manželkou a dvomi maloletými deťmi, na ceste domov z osláv 1. sv. prijímania svojej dcéry plnil pracovné povinnosti. Z kontextu všetkých okolností toho prípadu mala za absurdné považovať takúto cestu za plnenie pracovných povinností. Naopak, mala za zjavné, že v čase škodovej udalosti žalovaný viedol vozidlo rýdzo súkromne. Zdôraznila, že ak sa rozhodol žalovaný v čase osobného voľna skúšať vozidlo (v rozpore s dohodou pôvodného žalobcu so žalovaným, ktorá znela na cestu z práce a do práce), učinil tak dobrovoľne a slobodne. Poukázala na to, že z vykonaného dokazovania predsa nevyplýva, že by dal konateľ U. žalovanému príkaz plniť počas osobného voľna pracovné povinnosti. Dala do pozornosti kľúčové skutočnosti:

a) Žalovaný zaujal na výsluchu 8.6.2015 v konaní vedenom pod zn. ČVS: ORP-2601I-VYS-KS-2015, ku škodovej udalosti postoj slovami, cit.: "Som si vedomý zavinenia tejto dopravnej nehody, som ochotný urobiť všetko preto, aby bola poškodeným nahradená spôsobená škoda. Vodičský preukaz mi bol zadržaný policajtom na mieste nehody a už tento pocit je pre mňa dostatočný na to, aby som sa v budúcnosti vyvaroval porušovaniu dopravných predpisov. Mal za to, že potom je možné vyvodiť záver, že porušenia právnej povinnosti si bol žalovaný (bezprostredne po škodovej udalosti) vedomý.

b) Znalecký posudkom č. 39/2015 z vyšetrovacieho spisu zn. ČVS: ORP-260I-VYS-KS-2015, ktorý súd vo vykonanom dokazovaní k predmetnému konaniu pripojil, bola konštatovaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Žalovaný závery znaleckého posudku nenamietal.

c) Žalovaný vo výpovedi 08.06.2015 v trestnom konaní ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015 uznal svoje zavinenie slovami, cit.: "Som si vedomý zavinenia tejto dopravnej nehody, som ochotný urobiť všetko preto, aby bola poškodeným nahradená spôsobená škoda".

d) Na pojednávaní 24.11.2016 v tomto súdnom konaní, na otázku kto zaviniel predmetnú škodu na vozidle odpovedal, cit.: "Samozrejme ja som ju zaviniel". S poukazom na uvedené, v podanom odvolaní žalovaný už dopravnú nehodu stavia do roviny nešťastnej náhody a popiera predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu (protiprávne konanie, príčinná súvislosť, zavinenie), dokonca súdu vyčíta nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v tomto rozsahu. K tvrdeniu žalovaného, že mal na použitie vozidla na súkromné účely súhlas od konateľa spoločnosti U., uviedla, že toto tvrdenie žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal, dokonca ani výpoveďami svedkov, ktorých sám navrhol, nakoľko konkrétne svedok G. nebol v čase pôsobenia konateľa U. zamestnancom spoločnosti V.X.P. s.r.o., teda nemohol mať vedomosť o bežnej praxi pri zapožičiavaní vozidiel v spoločnosti (a už vôbec nie v tejto konkrétnej veci) a svedok T. videl stáť doma u žalovaného raz toľko firemných áut, ako sám žalovaný potvrdil (žalovaný potvrdil, že počas celého svojho pôsobenia v spoločnosti mal zapožičané len dve autá), z čoho je zrejmá jeho snaha napomôcť žalovanému, a preto súd podľa nej správne vyhodnotil jeho výpoveď ako neobjektívnu. K námietke žalovaného k osobe svedka U. žalobkyňa uviedla, že posudzovanie osoby svedka U. žalovaným je minimálne zvláštny, pretože pri aplikácii ním uvedeného logického postupu, z ktorého vyplýva jeho údajná neobjektívnosť, by potom aj výpoveď žalovaného bola neobjektívna, nakoľko by dosiahol v prípade jeho úspechu vo veci prospech (nebol by zaviazaný na náhradu škody, ktorú spôsobil žalobcovi). Navyše bol svedok U. v čase škodovej udalosti konateľom spoločnosti V.X.P. s.r.o., ako vlastníka motorového vozidla a teda vypovedal ako poškodený aj v trestnom konaní, a to ešte v postavení konateľa poškodeného, preto neobstojí konštatácia žalovaného o nevierohodnosti jeho výpovede v tomto súdnom konaní. Ďalej upriamila pozornosť na obsah výsluchu žalovaného na pojednávaní 24.11.2016, na ktorom pri odpovediach na otázky váhal, niektoré odpovede dodatočne opravoval, či dokonca rozporoval niektoré skutkové zistenia (z jej pohľadu nespochybniteľné)

uskutočnené v trestnom konaní č. ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015. K písomnému vyhláseniu bývalého konateľa spoločnosti V.X.P., s.r.o. F. Q. podotkla, že tohto navrhla ako svedka ona a nie žalovaný, pričom písomné vyjadrenie ku skutočnosti, ktorá bola predmetom dokazovania mala slúžiť podporne, vzhľadom na to, že sa na nariadené pojednávanie v určený deň nemohol osobne dostaviť. Poukázala na to, že žalovaný mohol Q. navrhnúť ako svedka už predtým, na ktoromkoľvek z predchádzajúcich pojednávaní, avšak neučinil tak, až v okamihu, kým žalobca nepredložil jeho písomné stanovisko k spornej otázke, čo súd správne posúdil, ako prietahy a oddaľovanie výsledku konania, ktoré by mali za následok jeho nehospodárnosť. Súd podľa jej názoru veľmi trefne aplikoval zásadu civilného procesu zakotvenú v čl. 5 Civilného sporového poriadku: "Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní." Mala za to, že nie je preto na mieste vytykať súdu jeho postup, ktorým spravodlivo zabránil ďalším obštrukciám zo strany žalovaného. Okrem toho poukázala aj na ďalšie vykonané dôkazy v konaní, z ktorých súd spoľahlivo zistil skutkový stav veci, nepovažovala prípadný výsluch F. Q. za rozhodujúci, či nevyhnutný. Preto súd správne odmietol vykonať tento dôkaz, nakoľko by bol vzhľadom na už vykonané dôkazy nadbytočný. Vyjadrenie žalovaného v odvolaní, v ktorom rozporuje výsledky vykonaného dokazovania vo vyšetrovaní č. ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, považuje za minimálne zarážajúce. Okrem toho tvrdenie v bode 13. odvolania nebolo obsahom žiadnej z jeho doposiaľ uskutočnených výpovedí, ale prvýkrát ho použil v podanom odvolaní. Zdôraznila, že žalovaný menil s odstupom času svoj postoj k celej škodovej udalosti, až napokon (po takmer 3 a pol roku) rezolútne popiera všetky zistenia z vykonaného dokazovania, ako v konaní ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, tak aj v tomto súdnom konaní. Ku konštatovaniu žalovaného, že svoje zavinenie v smere spôsobenia škody vo vzťahu k zamestnávateľovi spoločnosti V.X.P. s.r.o. nikdy neuznal, uviedla, že na pojednávaní 24.11.2016 na otázku, kto zaviniel predmetnú škodu na vozidle, žalovaný odpovedal, že samozrejme ju zaviniel on. Ďalej dala do pozornosti znenie § 16 ods. 1) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť; na ktorú má rozhľad. V tomto smere skutočnosti uvádzané žalovaným nepovažuje za právne významné, nakoľko pokiaľ nemal skúsenosti s adaptívnym tempomatom, mohol a mal ich testovať za iných okolností. Okrem uvedeného, nie je všeobecne známe, aby sa dopravné nehody stávali práve v súvislosti s technologickým prvkom, ktorým je adaptívny tempomat v automobiloch, čo len naznačuje, že príčina nehody, ako to konštatoval aj súdny znalec Ing. Zoltán Béreš v konaní ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, bola iná. Ďalej žalovaný na jednej strane tvrdí, že testoval adaptívny tempomat jazdou na diaľnici s tromi pasažiermi, ako sám uvádza "počas plnenia pracovných povinností", avšak z dokazovania bolo zistené, že toto vozidlo v čase škodovej udalosti testoval nie na diaľnici, ako uvádza, ale na ceste III. triedy 3339 (068019), v úseku s povolenou maximálnou rýchlosťou 90 km/h) s 3 pasažiermi (rodinnými príslušníkmi) na ceste z osláv 1. sv. prijímania dcéry a v čase keď sa alkohol nachádzal v jeho organizme, s prekročením rýchlosti o 30 km/h. Poukázala na to, že ak žalovaný považuje testovanie vozidla v takýchto podmienkach a za týchto okolností za správne (ako sám uvádza v bode 6. odvolania) žalobkyňa uvádza, že toto konanie nepovažuje za správne. Zdôraznila, že žalovaný opomína, že v tomto prípade ide o zodpovednosť objektívnu, ktorá spočíva v porušení právnej povinnosti (všeobecne záväzných právnych predpisov na úseku cestnej premávky) a v prípade, že by aj hypoteticky súhlas na použitie vozidla od konateľa U. mal, nevyvinil by sa zo zodpovednosti za škodu z dôvodu, že ju spôsobil práve porušením právnej povinnosti. Žalovaný sa s týmto aspektom v odvolaní vôbec nevyporiadal a nezaujal k tomu stanovisko. Poukázala na to, že súd sa v odôvodnení rozsudku (v bode 20.) vypoariadal s porušením právnej povinnosti žalovaným, pričom uviedol znenie § 16 ods. 1) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (žalovaný spôsobil škodu ... v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti a jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré nemožno predvídať. ...) a oprel sa tak o výsledky dokazovania zistené z vyšetrovacieho spisu v konaní č. ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, ktorý spis k tomuto konaniu pripojil.

Žalobkyňa má za to, že súd správne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy výsluchom svedkov, ktoré správne posúdil, vykonal listinné dôkazy a dospel k jednoznačným skutkovým zisteniam odôvodňujúcim prijaté závery vo výrokoch napadnutého rozsudku.

Vykonané dôkazy v kontexte všetkých okolností naznačujú, že žaloba je dôvodná a cieľom obrany žalovaného je len oddialiť dôsledok svojej zodpovednosti. Svojou argumentáciou sa žalovaný v odvolaní uchýlil k fabulácií svedeckých výpovedí s cieľom vykresliť žalobkyňu a ňou navrhnutých svedkov v čo

najhoršom svetle, pričom poukazuje na skutočnosti a novoty v odvolacom konaní, ktoré nemajú význam pre rozhodnutie vo veci samej. Žiadala rozsudok ako vecne správny potvrdiť a zaviazat' žalovaného na náhradu trov konania.

7. Žalovaný vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobkyne k jeho odvolaniu zotrval na svojich doterajších prezentovaných tvrdeniach, na právnej argumentácii, ako aj na predložených dôkazoch. Opakoval skutočnosti uvádzané pred súdom prvej inštancie, ako aj v jeho odvolaní a zdôraznil, že na plnenie pracovných povinností formou skúšobných jazd mimo pracovného času mal od zamestnávateľa súhlas, ktorý mu bol udelený a nikdy tento súhlas nebol zamestnávateľom odvolaný. Poukázal na to, že po dohode so zamestnávateľom spojil testovanie predmetného motorového vozidla s rodinnou spoločenskou udalosťou, o čom konateľ zamestnávateľa vopred vedel. Zopakoval, že jeho vyjadrenie a stanovisko, ktoré zaujal na výsluchu 8.6.2015 pred orgánmi činnými v trestnom konaní vedenom, že je si vedomý zavinenia tejto dopravnej nehody, a že je ochotný urobiť všetko preto, aby bola poškodeným nahradená spôsobená škoda smerovalo a vzťahovalo sa len k osobám poškodeným, ktorých v tom čase vnímal len ako svojich rodinných príslušníkov. Toto vyjadrenie nemalo vzťah k jeho zamestnávateľovi. Zotrval na svojom závere, že v čase predmetnej dopravnej nehody vykonával testovanie novej funkcie motorového vozidla so súhlasom zamestnávateľa ako plnenie svojich pracovných povinností predajcu motorových vozidiel v spoločnosti zamestnávateľa.

8. Žalobkyňa k stanovisku žalovaného uviedla, že žalovaným uvádzané skutočnosti ostali len v rovine jeho obranných tvrdení a bez toho, aby mali oporu vo vykonanom dokazovaní, že jeho tvrdenia neobstoja a ide len o jeho zjavnú špekuláciu. Opätovne zdôraznila, že znalecký posudok jednoznačne konštatuje, čo bolo príčinou škodovej udalosti, že jeho závery žalovaný v trestnom konaní nenamietal a nenamietal závery znaleckého posudku ani v súdnom konaní na súde prvej inštancie a preto tento prostriedok procesného útoku považuje za novotu v odvolacom konaní. Ďalej zdôraznila, že svedok G. nebol zamestnancom spoločnosti V.X.P. s.r.o. počas pôsobenia konateľa Š. U. a preto považuje jeho výpoveď za právne bezvýznamnú. V prípade výhrady žalovaného, aby bol vypočutý p. Q. ako svedok, poukázala na to, že mohol ho navrhnuť kedykoľvek počas konania na súde prvej inštancie, že žalovaný potom, čo predložila vyhlásenia p. Q. k spornej otázke žiadal jeho vypočutie, avšak bez toho, aby uviedol skutočnosti, ktoré by mali byť jeho výsluchom preukázané a že je nepravdepodobné, že by na výsluchu p. Q. zmenil svoje tvrdenia uvedené vo vyhlásení. Zdôraznila, že ak bol adaptívny tempomat natoľko novinkou ako žalovaný uvádza, že mal možnosť voliť primerané podmienky pre jeho testovanie, napr. bez toho, aby závažným spôsobom porušil všeobecne záväzné predpisy na úseku cestnej premávky a vystavil sa tak riziku škody. Ďalej mala za to, že žalovaný viedol v rozhodnom čase motorové vozidlo v čase keď sa alkohol nachádzal v jeho organizme s bezprostredne nameranou hodnotou po nehode 0,23 mg/l v krvi, rýchlosťou o 30 km vyššou, ako bolo v rozhodnom úseku povolená, s tromi rodinnými príslušníkmi, v deň pracovného pokoja (nedeľa), na ceste domov z rodinných osláv a následkom neprimeranej a nedovolennej rýchlosti spôsobil na vozidle totálnu škodu. Navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1,2 C.s.p. a rozsudok o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňu 24.500,- eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 16.8.2015 až do zaplatenia potvrdil podľa § 387 C.s.p. ako vecne správny, lebo súd prvej inštancie v uvedenom rozsahu úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s ním, pokiaľ ide o uvedený prisúdený nárok, v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovaným, pričom žalovaný v odvolaní namietal a opakuje skutočnosti, s ktorými sa súd prvej inštancie správne a výstižne vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. V zostávajúcej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania odvolací súd zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 prvá veta C.s.p., lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v odvolacom konaní.

10. Žalovaný v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (nepreskúmateľné rozhodnutie), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na náhradu škody voči žalovanému z titulu skutočnej škody, resp. totálnej škody na motorovom vozidle SUBARU OUTBACK 2.0, ktorá bola vyčíslená k XX.X.XXXX na 24,500,- eur istiny, ak aj prísl. je dôvodný a vo vzťahu k tomuto nároku nie je žiaden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov v prejednávanej veci daný.

12. Žalovaný vytýkal súdu nepreskúmateľnosť rozhodnutia podľa § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p., ktorý vo vzťahu k priznanej náhrade škody v rozsahu 24.500,- eur istiny s prísl. je nedôvodný.

13. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesného obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k priznanej náhrade škody 24.500,- eur istiny s prísl. nie je arbitrárne ani nepreskúmateľné a zodpovedá všetkým kritériám uvádzaným v § 220 ods. 2 C.s.p.

15. Súd v odôvodnení rozsudku vo vzťahu k tejto priznanej náhrade škody jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a aké dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil, pričom jeho rozhodnutie vo vzťahu k uvedenému nároku je presvedčivé a nemožno mu vytknúť arbitrárnosť.

16. Súd v odôvodnení rozsudku vychádzal komplexne z vykonaného dokazovania, pričom vyhodnotil všetky podstatné dôkazy v prejednanom spore potrebné pre správne rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozhodnutie súdu prvej inštancie a to vo vzťahu k vyhodnoteniu dôkazov, ktoré vo veci vykonal, ako ich posúdil a zistený stav podradil pod príslušné ustanovenia právneho predpisu, s ktorými dôvodmi sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na ktoré aj v celom rozsahu odkazuje. K výhrade žalovaného ohľadom bodu 3. a 4. odôvodnenia rozsudku, je potrebné uviesť, že súd oboznámil dôvody, resp. citoval ich z trestného spisu Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie, odbor kriminálnej polície pod sp. zn. ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015, ktorý spis ako dôkaz následne použil a vyhodnotil v súvislosti s ďalšími vykonanými dôkazmi v prejednanom spore a následne tento zistený skutkový stav podradil pred príslušné ust. právneho predpisu a napokon aj rozhodol. Výhrada žalovaného, že nie je mu zrejmé, ako súd dospel k záveru, že predmetné motorové vozidlo použil na súkromné účely bez vedomia a súhlasu jeho vlastníka a v tom čase jeho zamestnávateľa spoločnosti V.X.P., s.r.o. je neopodstatnená. Uvedené závery opakovane vyplynuli z vykonaného dokazovania, jednak z predloženého spisu Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie, z výsluchu svedkov pred súdom, z čestného prehlásenia F. Q., zo spisu Okresnej prokuratúry Košice-okolie 2Pv 351/15/8806. Tvrdenia žalovaného, že aj keď bol oboznámený s výsledkom vyšetrovacieho konania a s vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva PZ Košice-okolie, odboru kriminálnej polície, že sa nevyjadril voči listinám, ani voči znaleckému posudku, ktorý bol obsahom tohto spisu, že nemal námietky a to z toho dôvodu, že po poučení jeho právnym zástupcom, že nebude vedené voči nemu trestné konanie, že bude zastavené pre to, že jeho manželka nedá súhlas na trestné stíhanie, na čom sa dohodli, sú účelové a bez právneho významu. Žalovaný si totiž mohol byť vedomý, aj po poučení jeho právnym zástupcom, že okrem škody na zdraví spôsobil škodu materiálnu, t. j. na majetku svojho zamestnávateľa na motorovom vozidle - totálnu škodu v dôsledku porušenia právnej povinnosti, keďže žalovaný pod vplyvom alkoholu riadil osobné motorové vozidlo zn. SUBARU OUTBACK EVČ: PO M 599, s ktorým premával v smere od P. F. Z. R., Z. P.-Z., kde po prejení do odbočovacieho jazdného pruhu vpravo na obec R. v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam

vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, nezvládol vedenie vozidla, v dôsledku čoho došlo k čelnému nárazu do zvodidla pravého okraja cesty, následkom čoho došlo k poškodeniu predmetného motorového vozidla. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu, že žalovaný použil predmetné motorové vozidlo na svoje súkromné účely a bez vedomia a súhlasu jeho vlastníka - zamestnávateľa a že na takéto použitie nemal oprávnenie. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetné motorové vozidlo riadil v deň pracovného pokoja - v nedeľu, že v predmetnom motorovom vozidle sa nachádzali súkromné osoby - jeho rodina, že vozidlo bolo použité na súkromné účely, že k dopravnej nehode a k jej následku - ku škode nedošlo pri plnení pracovných úloh a povinností, keďže žalovaný sa s predmetným motorovým vozidlom spolu so svojou rodinou vracal zo súkromnej cesty z príležitosti rodinnej udalosti, t. j. 1. sv. prijímania, čo vyplýva, o.i. aj zo Zápisnice o pojednávaní z 24.11.2016 (č.l. 46). Cesta súvisiaca s rodinnou udalosťou „1. sv. prijímania“ v žiadnom prípade nemôže byť hodnotená ako plnenie pracovných úloh.

17. Súdna prax sa zjednotila na tom, že pri zodpovednosti za škodu spôsobenú zavineným porušením povinnosti z pracovného pomeru v súvislosti s plnením pracovných úloh (§ 179 Zák. práce) nejde o akúkoľvek, teda aj len nepriamu súvislosť, ale o priamu súvislosť.

18. O túto kvalifikovanú súvislosť ide vtedy, keď ide o úkony potrebné k výkonu práce, o úkony behom práce obvyklé alebo nutné pred začiatkom práce alebo po jej skončení, a ďalej vtedy, keď ide o činnosť, ktorá napomáha k plneniu hospodárskych a sociálnych úloh organizácie.

19. O plnenie pracovných úloh v tomto prípade neišlo a nebola tu daná ani priama súvislosť s plnením pracovných úloh, lebo nešlo o činnosť, ktorá by napomáhala k plneniu hospodárskych a sociálnych úloh organizácie (išlo o súkromnú cestu žalovaného aj s jeho rod.). Z uvedeného dôvodu sa nemožno stotožniť so špekulatívnymi hodnoteniami žalovaného, že si v uvedenom čase plnil svoje pracovné povinnosti a že to bolo so súhlasom zamestnávateľa. Okrem iného je potrebné poukázať aj na tú závažnú skutočnosť, že žalovaný motorové vozidlo viedol XX.X.XXXX pod vplyvom alkoholu, že ako vodičovi mu po nehode bolo dychovou skúškou nameraná hodnota 0,23 mg/l v krvi a preto zodpovedá za skutočnú škodu, ktorá vznikla pôvodnému žalobcovi po postúpení pohľadávky žalobkyni v rozsahu totálnej škody na motorovom vozidle SUBARU OUTBACK 2.0 TD CVT BASE. V prípade, ak by aj bola daná zodpovednosť žalovaného za škodu podľa § 179 Zák. práce (čo nie je tento prípad), je zrejmé, že ku škode došlo pod vplyvom omamných látok a v tomto prípade by zamestnanec zodpovedal zamestnávateľovi za škodu a bol by povinný ju uhradiť v celej výške (nie v rozsahu rovnajúcom sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu) - § 186 ods. 2 Zák. práce.

20. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v 389 C.s.p., ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p.), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je také porušenie práv strany sporu, v dôsledku ktorého jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Ide napr. o nedostatok vyrozumienia strany sporu o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bola strana sporu vylúčená z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie poučenia o povinnosti tvrdenia alebo poučenia o dôkaznej povinnosti, aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania, aj keď pre to neboli splnené podmienky a pod. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. C.s.p., napr. ak súd nevykonal dokazovanie na pojednávaní, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz nebol vykonaný zákonným spôsobom, strane sporu v rozpore so zákonom nebolo poskytnuté právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, a pod.

21. Uvedený odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci nie je daný. V konaní nebola zistená vada, ktorej dôsledkom by bolo nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ktorú, okrem iného žalovaný v odvolaní nekonkretizoval a to tak, aby bolo zrejmé, akej vady sa súd prvej inštancie dopustil, dôsledkom čoho by došlo k nesprávne rozhodnutiu vo veci samej.

22. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. (nevykonanie relevantných navrhnutých dôkazov), t.j. že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v prejednanom spore, nie je daný.

23. Vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonanie je úlohou a doménou súdu. Súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto spôsobom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať neunesenie dôkazného bremena a neodôvodnene sa vzdiať od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu. Na druhej strane súd nemôže klásť za vinu nevykonanie dôkazu z dôvodu nezloženia preddavku na trovy dôkazu. Nevykonaniu relevantných navrhovaných dôkazov je potrebné uviesť, že vyhodnotenie potenciálnej relevancie navrhovaného dôkazu, ako aj prípustnosti jeho vykonanie je úlohou a doménou súdu a je potrebné vziať na zreteľ, že súd jednoznačne pochybil len v tom prípade, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné. Vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy a to každý jednotlivu a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

24. Odvolací súd poukazuje na to, že súd vykonané dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivu a všetky dôkazy ich vzájomnej súvislosti (§ 191 C.s.p.) a že doposiaľ vykonané dokazovanie bolo dostačujúce pre správne zistenie skutkového stavu a v dôsledku toho aj správne vyvodenie príslušných právnych záverov.

25. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaný vytýkal súdu, že nevyočul súd svedka Q. a to vzhľadom na to, že jeho čestné prehlásenie bolo veľmi stručné. Odvolací súd k tomu uvádza, že uvedený dôkaz nebolo v prejednávanej veci potrebné vykonať a súd ho ani vykonať nemusel, keďže súdu postačovalo čestné prehlásenie tohto svedka, pričom sám žalovaný neuviedol, na aké skutočnosti žiada tohto svedka vypočuť a ktoré skutočnosti v čestnom prehlásení uvedeného svedka boli nepravdivé, resp. rozporné a ktoré by bolo potrebné zopakovať, resp. doplniť. O.i. z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky dôkazy, ktoré boli doposiaľ vykonané, postačovali na riadne zistenie skutkového stavu súdom, na jeho správne vyhodnotenie a následné podradenie pod príslušný právny predpis. Z uvedeného dôvodu tento odvolací dôvod nie je daný.

26. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

27. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp.

poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

28. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

29. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

30. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu, že z predložených listinných dôkazov, ako aj výpovedí strán sporu a svedkov bolo nesporne preukázané, že žalovaný spôsobil dopravnú nehodu osobným motorovým vozidlom SUBARU OUTBACK, ktoré patrilo pôvodnému žalobcovi, pričom technickou príčinou dopravnej nehody bolo technické nezvládnutie vozidla vodičom pri vysokej rýchlosti 120 km/hod., ktorou o 30 km/hod. presahoval maximálnu dovolenú rýchlosť, v dôsledku čoho dostal vozidlo do šmyku a následne mimo vozovku, že žalovaný ako vodič mohol dopravnej nehode zabrániť dodržaním maximálne dovolenej rýchlosti do 90 km/hod. a správnou technikou jazdy. Tieto skutočnosti jednoznačne vyplynuli zo znaleckého posudku znalca Ing. Zoltána Béreša č. 39/2015 nachádzajúceho sa v spise ČVS: ORP-260/1-VYS-KS-2015 a týmto bola jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody. Opätovne je potrebné poukázať na to, že žalovaný závery tohto znaleckého posudku nenamietal, že uznal svoje zavinenie, že následne jeho výhrady, ktoré sú obsiahnuté až v odvolacom konaní sú novou skutočnosťou, na ktoré nemožno v odvolacom konaní prihliadať. Zo Zápisnice o pojednávaní z 24.11.2016 (č.l. 47), o. i., jednoznačne vyplýva, že na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto zavinil predmetnú nehodu, žalovaný uviedol, že samozrejme ju zavinil on. Z uvedených dôvodov tieto výhrady uvádzané žalovaným až v odvolacom konaní ako nová skutočnosť, nie sú v prejednávanej spore v odvolacom konaní právne významné. Jeho tvrdenia uvádzané v odvolaní sú preto účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za vzniknutú škodu na motorovom vozidle vo vzťahu k bývalému zamestnávateľovi a následne voči žalobkyňi.

31. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s právnym posúdením veci, vo vzťahu k nároku žalobkyne na skutočnú škodu vzniknutú na motorovom vozidle podľa § 420 ods. 1, § 415 Obč. zák. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok, pokiaľ ide o náhradu škody - totálna škoda na motorovom vozidle SUBARU OUTBACK 2.0 vo výške 24.500,- eur istiny s prísl. potvrdiť ako vecne správny.

32. Pokiaľ ide o zostávajúcu vyhovujúcu časť (ktorou bolo vyhovené žalobe aj v rozsahu: náklady na prepravu z miesta sídla predajcu do miesta sídla žalobcu podľa faktúry č. 150378 z 15.4.2015 vystavenej dodávateľom KOPEX TRANS & Logistic s.r.o. vo výške 1.440,- eur, náklady na reklamný polep vozidla podľa faktúry č. 0500493, vystavenej dodávateľom TAMPEX Prešov spol. s r.o. vo výške 72,- eur a ušlý zisk nerealizovaný v dôsledku straty možnosti predaja konečnému zákazníkovi predstavujúci obvyklú maržu vo výške 2.000,- eur) a vo výroku o trovách konania bolo potrebné rozsudok v uvedenej časti zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť rozsudku.

33. Rozhodnutie súdu je v tejto časti neodôvodnené a tým je nepreskúmateľné, čím je daný odvolací dôvod podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p., lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Súd nijak neodôvodnil svoje rozhodnutie pokiaľ ide o priznanie žalovanej istiny nad sumu 24.500,- eur, a to čo do skutkových a právnych dôvodov. Nevykonal v súvislosti s týmito nárokmi žiadne dokazovanie na zistenie ich základu a výšky, zistený skutkový stav nepodradil pod príslušné ustanovenia právneho predpisu a nevyvodil z toho príslušné právne závery, t.j., z akého dôvodu vyhovel žalobe aj v tomto rozsahu.

34. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne o zostávajúcom nároku žalobkyne na základe riadne vykonaného dokazovania a o trovách konania rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné.

35. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

36. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).